

Michał Parczewski

Jędrychowice, pow. Głubczyce

Informator Archeologiczny : badania 6, 250-251

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Odkryto ślady wieży drewnianej o wymiarach w podstawie około 6,5x 6,5 m; ściany łączone były na zrąb, z dranic o szerokości do 0,5 m. Prawdopodobnie obiekt posiadał wyższą kondygnację o czym świadczą by mogły duże ilości polepy z odciskami bierwion wewnątrz budowli. Dach zapewne kryty słomą/?/ - znaleziono bardzo mało gwoździ. Podłoga była wykonana z dranic o szerokości 0,10 - 0,15 m. Cały budynek wzniesiono na warstwie gliny grubości 10-20 cm. Głina nie występowała pod wałem ziemnym, którego szerokość u podstawy wynosiła 7-8 m. Natomiast lico wału było obłożone gliną. Wysokość wału dochodzić mogła do 3-4 m.

Gród otoczony był niezbyt głęboką fosą /?/, której pozostałości uchwycono od strony północnej.

W czasie eksploracji wydobyto kilka tysięcy skorup, koloru brązowego i szaroceglastego i kości zwierzęce. Wśród ceramiki na szczególną uwagę zasługuje ozdoba pokrywa, której uchwyt stanowi postać kobieca. Wyraźnie widoczne są szczegóły ubioru i uczesania. Wysokość zabytku ok. 13 cm. Znalaziono także kilkadziesiąt przedmiotów żelaznych w tym radlice, sierp ząbkowany, noże, świder, gwoździe, a z militariów - kilkadziesiąt hełmów do kusz różnych kształtów i wielkości, strzemię, fragmenty ostróg z pozostałością uchwytu na kółko gwiaździste, podkowę i cały szereg innych przedmiotów silnie skorodowanych. Niektóre z hełmów tkwiły w belkach ścian, a większość znalaziono także przy ścianach wieży, co wraz z prawie kompletnie zachowanym wyposażeniem pozwala przypuszczać, że gród napadnięto i spalono w początku XIV w. / do I poł. XIV w. /.

Badania zakończono.

JĘDRYCHOWICE, pow. Głubczyce

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Michał Parczewski.

Finansował WKZ w Opolu. Drugi sezon badań.

Grodzisko średniowieczne .

Grodzisko położone jest na cyplu wcinającym się w dolinę rzeki Troi i jej prawobrzeżnego dopływu, w odległości około 650 m na południe od kościoła we Włodzieninie.

Podczas badań ratowniczych wyeksplorowano jeden obiekt częściowo zniszczony przez obsunięcie się krawędzi dawnej żwirowni. Z zabytków ruchomych znalezionych w wypełnisku obiektu należy wymienić: żelazne zgrzebło, nóż żelazny i szpi-kulec żelazny, przęślik gliniany polewany, dolną część grubościennego naczynia z dużą domieszką grafitu, nieduży garnek cienkościenny, pokrywkę glinianą oraz kilkadziesiąt fragmentów naczyń glinianych.

Odsonięty obiekt o charakterze zagłębionej części chaty mieszkalnej należy łączyć z okresem funkcjonowania grodu. Rozpatrując z punktu widzenia typologii grodziska /wały na planie kwadratu/, jak i zawartości zabytkowej obiektu, okres ten przypada na pełne średniowiecze, prawdopodobnie XIV wiek.

KOPYTÓW, pow. Pruszków

Instytut Historii Kultury Materialnej
PAN
w Warszawie

Badania prowadził dr hab. Stanisław Suchodolski
przy współudziale mgr Teresy Kieranowskiej.
Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań.
Osady i domniemany gródek: neolit, okres rzymski, wczesne i późne średniowiecze.

Badania zostały podjęte na niewielkim wzgórzu na wschodniej terasie rzeki Utraty/Mrowy/, w odległości około 300 m na północ od mostu na szosie Warszawa-Sochaczew.

Wzgórek sprawiał wrażenie gródka stożkowatego na zdjęciu lotniczym wykonanym tuż po wojnie. W części wschodniej obiekt został zniszczony przez drogę prowadzącą od szosy warszawskiej do Radzikowa; obecnie w znacznej części rozorany.

Wzgórek oraz łagodnie opadające ku rzece zbocze przecięte rowem sondażowym o szerokości 1 m, długości 55 m, biegnącym w przybliżeniu po linii zachód-wschód. W partii szczytowej wykop rozszerzono o dalsze 18 m². Wyróżniono tu ślady pięciu warstw kulturowych: 1- Orna / około 20 cm/; 2- Późnośredniowieczna z ceramiką siwą, zapewne XIV-wieczna, zachowana fragmentarycznie, niemożliwa do wydzielenia od warstwy 3; 3 - Wczesnośredniowieczna z ceramiką z XI-XIII w. / 0-30 cm/; 4- Z okresu wpływów rzymskich /20-40 cm/; 5 - Z okresu młodszego neolitu, zachowana tylko miejscami w postaci niewielkich zagłębień w calcu.

W części zachodniej, obniżającej się, warstwy 2-5 zanikały, a materiał występował jedynie na wtórnym złożu, w licznych wkopach o metryce nowożytniej.

Poza ceramiką w warstwach 1-3 odkryto 9 gwoździ żelaznych, paciorek szklanych, nóż, dzwoneczek brązowy, fragment zawieszki brązowej, bryłki żużla. W warstwie 4 znaleziono przęślik gliniany, w warstwie 5 kawałki krzemieni ze śladami obróbki.

Mamy tu zapewne do czynienia z kolejnymi niewielkimi osadami, sytuowanymi w dogodnym miejscu u przeprawy przez o rzekę oraz z małym gródkiem/?/ z XIII-XIV w., związanym funkcjonalnie z grodem w Błoniu.